

Koncepcja programowa
Teatru Małego w Tychach
na lata 2019-2023

Podstawowym zadaniem teatru instytucjonalnego początku XXI wieku jest wchodzenie w głęboki dialog z widzem, dotykający istotnych spraw społecznych, absorbujących mieszkańców miasta, regionu, czy kraju w którym instytucja funkcjonuje. Dialog od zarania sztuki scenicznej był jej fundamentem. Dziś jednak daleko bardziej niż kiedykolwiek widz staje się nie tylko biernym odbiorcą scenicznego przekazu, ale pełnoprawnym jego uczestnikiem.

Dlatego głównym zadaniem instytucji teatralnej jest wychowywanie świadomego odbiorcy, wyposażanie widza w odpowiednie kompetencje kulturowe, umożliwiające percepcję sztuki, właściwe przygotowanie się do jej odbioru oraz budowa przestrzeni do dyskusji i wymiany myśli po obejrzanym przedstawieniu, tak by pozostało ono w widzu jeszcze długo po wyjściu z teatru.

By to osiągnąć, należy sięgnąć po narzędzia stosowane przez pedagogikę teatru - warsztaty tematyczne, debaty, panele dyskusyjne, metodykę Teatru Forum Augusto Boala oraz wydawnictwa zawierające eksplikacje każdego scenicznego projektu: programy, broszury, ulotki uruchamiające społeczną debatę w lokalnych mediach. Proces ten wspierać muszą umiejętnie stosowane przez instytucję nowe media: portale tematyczne, media społecznościowe instytucji i blogi, za pośrednictwem których teatr komunikuje poszczególne etapy realizacji procesu twórczego, a tym samym buduje społeczność wokół wydarzenia, jak również samej instytucji.

➤ **Sezony tematyczne i sposoby ich repertuarowej realizacji**

By wizyta odbiorcy w teatrze nie była jednorazowym epizodem, konieczne jest budowanie programu działań scenicznych oraz wydarzeń im towarzyszących, jako rodzaj ciągłego twórczego procesu, którego poszczególne elementy nawiązują do siebie kontekstowo i wzajemnie z siebie wynikają. Niezbędne jest więc funkcjonowanie w trybie kuratorsko-producencyjnym, w oparciu o który programuje się sezony tematyczne. W ich obrębie najważniejsze wydarzenia realizowane przez Teatr Mały (festiwale, cykle repertuarowe) powinny wpisywać się w temat, który musi być bardzo szeroki i ponadczasowy, tak, by w uniwersalny sposób trafił do każdego widza, a jednocześnie znajdował fundament twórczy w literaturze klasycznej i współczesnej. Umożliwi to sięganie po największych twórców dramatu światowego (m.in. Sofokles, Szekspir, Molière, Goethe) i polskiego (m.in. Kochanowski, Mickiewicz, Słowacki, Fredro, Wyspiański).

Proponowany projekt funkcjonowania Teatru Małego na najbliższe cztery sezony artystyczne, nosi nazwę **RELACJE**, bo w oparciu o nie funkcjonuje wspomniany wcześniej publiczny dialog, a zarazem wszystkie istotne tematy społeczne wynikają z jakości społecznych relacji oraz roli jaką w strukturze obywatelskiej zajmuje konkretny człowiek. Dlatego przez kolejne sezony skupiać będziemy się na najistotniejszych w historii światowej literatury i sztuki archetypach dotyczących każdego człowieka bez wyjątku. Będzie to zarazem okazja do zweryfikowania jaka jest współczesna percepcja każdej z tych ról i jak zmieniała się ona (również w ujęciu dramaturgicznym) przez kolejne wieki i epoki literackie.

P.P.A.

o Sezon 2019/2020: Aktor – Widz

To sezon pilotażowy dla projektu, ukazujący podstawową w teatrze relację, a zarazem rewidujący ją przez pryzmat scenicznych ewolucji na przełomie kolejnych wieków. Jednym z elementów programu, jest przygotowanie adresowanych do lokalnych szkół lekcji teatralnych, ukazujących percepcję zawodu aktora oraz usytuowanie widza w strukturze widowiska scenicznego na przestrzeni kolejnych epok, począwszy od Antyku, przez Teatr Elżbietański, aż do Wielkiej Reformy oraz współczesności określanej mianem tzw. doby Nowego Teatru. Wśród propozycji repertuarowych tego sezonu znaleźć powinny się takie spektakle, jak wyreżyserowany przez Adama Sajnuka *Garderobiany* Rolanda Harwooda z Teatru Narodowego w Warszawie z Januszem Gajosem i Janem Englertem w obsadzie i *Ja Fauerbach* Tankera Dorsta, zrealizowany w Teatrze Ateneum w Warszawie przez Piotra Fronczewskiego, który jednocześnie wcielił się w rolę tytułową. Sięgnąć należy także po zawierające motyw *teatru w teatrze* dramaty: *Sen nocy letniej* Williama Szekspira, czy *Przedstawienie Hamleta we wsi Głucha Dolna* Ivo Bresana, zaś z obszaru najnowszej dramaturgii polskiej np. po *Amazonię* Michała Walczaka.

o Sezon 2020/2021: Bóg – Człowiek

Temat sezonu nie wnika w wątki religijne, a w stanowiące jeden z najważniejszych motywów światowej literatury i sztuki wątek dialogu Stwórcy z Człowiekiem oraz różnych form jego realizacji. Tekstami ukazującymi te formy na różnorodnych płaszczyznach są dramaty takie jak: *Świętoszek* Moliera, *Król Edyp* Sofoklesa, czy współczesny dramat izraelskiej autorki Anat Gov pt. *Boże mój*, jak również sztuka Woodego Allena pt. *Bóg*. Ważnym aspektem tematycznym tego sezonu będzie również refleksja nad człowiekiem współczesnym, jego sferami rozwoju, poszukiwaniami, sukcesami i porażkami.

o Sezon 2021/2022: Kobieta – Mężczyzna

Zaproponowany temat dotyczy nie tylko najpopularniejszego w literaturze światowej motywu relacji damsko - męskiej (ten najpełniej wybrzmiewa choćby w Szekspirowskiej *Romeo i Julii*, czy współczesnych *Małych zbrodniach małżeńskich* E. E. Schmitta), ale także próby zdiagnozowania współczesnych ról społecznych przybieranych zarówno przez kobiety, jak i mężczyzn oraz tego, jak funkcjonują oni we współczesnych mediach. Najnowsze teksty sceniczne ukazujące tę relację to choćby: *Mąż mojej żony* Miro Gavrana, ale też tego samego chorwackiego autora dyptyk *Wszystko o kobietach* i *Wszystko o mężczyznach* czy *Jakob i Lidental* Hanocha Levina.

o Sezon 2022/2023: Dziecko – Rodzic

Temat skupiający się na relacjach i wzajemnych oddziaływaniach pomiędzy dziećmi a rodzicami najciekawiej repertuarowo opisują inscenizacje takie jak – *Matki i synowie* Terrence'a McNally z Teatru Polonia, w reżyserii Krystyny Jandy i z nią samą w roli głównej, czy też sztuki współczesnej polskiej dramaturżki Maliny Prześlugi. W centrum poszukiwań repertuarowych tego sezonu znajdzie się również twórczość Janusza Korczaka.

Jeśli zaproponowana formuła sezonów tematycznych spotka się z zainteresowaniem lokalnego i ogólnopolskiego środowiska teatralnego, będziemy kontynuować ją w kolejnych sezonach artystycznych, a jako temat kolejnego z nich, niejako w oczywisty sposób nasuwa się relacja między Państwem a Obywatelem. Wówczas sezon ten skupiałby się programowo na sięganiu po teksty kultury ukazujące widzowi, że wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za Państwo, w którym żyjemy, a zarazem byłby to rodzaj sprawdzianu, na ile udało się przez wcześniejsze cztery lata i realizację zdań w ramach

projektu SCENA FORUM uświadomić lokalnej publiczności, jak wiele zależy od zaangażowania każdego z nas w życie lokalnej społeczności. Śledząc wzajemne oddziaływania na linii Państwo – Obywatel, w repertuarze Teatru Małego pochyłać należy się nad takimi utworami literackimi jak: *Antygona* Sofoklesa, czy *Proces* Kafki, zaś jednym z zaproszonych gościnnie przedstawień powinna być głośna inscenizacja *Cesarza* Ryszarda Kapuścińskiego w reżyserii Mikołaja Grabowskiego z Teatru Ateneum w Warszawie.

Podstawowym narzędziem realizującym temat każdego z sezonów, będzie projekt **SCENA KONESERA** (rozwińcie dotychczasowego cyklu Teatr Konesera), w ramach którego będą prezentowane w Tychach najistotniejsze przedstawienia zrealizowane na polskich scenach instytucjonalnych oraz w teatrach niezależnych w ostatnich latach. By jednak przygotować widza na każdy ze spektakli, a zarazem zbudować jego publiczność i sprawić w niedalekiej przyszłości, by zapraszanego przedstawienie prezentowane było na tyskiej scenie więcej niż raz, poprzedzać powinno się każdą z prezentacji spotkaniami wokół tematu głównego sztuki, warsztatami z młodzieżą, dorosłymi i seniorami, prezentacją online materiałów zapowiadających spektakl z udziałem jego wykonawców i realizatorów oraz spotkaniami z aktorami i reżyserem zaraz po prezentacji zaproszonej sztuki.

Drugim z projektów realizowanym w każdym sezonie wokół jego wiodącego tematu, będzie **SCENA FORUM** – odnoszący się do metody edukacyjnej Augusto Boala pod nazwą Teatr Forum. Metoda ta zakłada realizację interaktywnego widowiska scenicznego, dotyczącego problemów, z którymi spotykamy się w szkole, pracy, środowisku sąsiedzkim. W takiej realizacji każdy może zostać aktorem, zaś używanie narzędzi dramowych umożliwia zmierzenie się z własnym ograniczeniem i przepracowanie go w procesie twórczym po to, by następnie móc stawić mu czoło w rzeczywistości. To metoda ciągle nierozpowszechniona w Polsce, zaś na całym świecie przynosząca niebywale efekty społeczne, a zarazem przyciągająca ludzi w każdym wieku do teatru jako miejsca, którego człowiek staje się częścią i w których chce następnie pojawiać się nie tylko jako wykonawca, ale także jako widz. By móc w Tychach czerpać z potencjału tej metody, chciałbym co roku, na początku sezonu artystycznego, a tym samym u progu nowego roku szkolnego, przeprowadzić darmowe warsztaty dla nauczycieli, którzy realizując pod opieką praktyka tej metody widowisko sceniczne na wybrany temat (wpisujący się w obszar tematyczny danego sezonu teatralnego), poznają ją, po to by następnie w trakcie roku szkolnego, korzystając z opieki artystycznej teatru oraz jego zasobów lokalowo-technicznych (przede wszystkim Pasaż Kultury Andromeda), mogli zrealizować własne widowisko ze swoimi uczniami. Finałem projektu byłby cykl pokazów wszystkich zrealizowanych przedstawień w przestrzeniach Teatru Małego i wzajemna wymiana doświadczeń wykonawców poszczególnych spektakli. Stanowiłoby to również rodzaj integracji szkolnego środowiska teatralnego, a dla wielu uczniów zapewne byłoby pierwszą szansą na stanie na profesjonalnej scenie. By projekt ten odniósł realny efekt w życiu społecznym miasta, konieczna jest ścisła współpraca nie tylko z MCO oraz lokalnymi szkołami, ale także z MOPS oraz angażująca się w działania lokalne Podstrefą Tyską Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej.

Analogicznie do Sceny Konesera realizowany będzie program **SCENA MŁODEGO WIDZA**, stanowiący wybór najważniejszych produkcji teatralnych dla dzieci i młodzieży realizowanych na scenach całego kraju. To właśnie o tych najmłodszych odbiorców trzeba dziś zawalczyć, bo jeśli nie uznają oni teatru jako naturalnego dla siebie miejsca dziś, to w przyszłości przyciągnięcie ich do teatru może okazać się niemożliwe. Dlatego wybór przedstawień dla publiczności szkolnej nie może być przypadkowy i ograniczać się tylko do zapraszania produkcji objazdowych teatrów. W ramach tego cyklu pojawią się produkcje tak renomowanych scen teatralnych jak Wrocławski Teatr Lalek, Teatr

Baj Pomorski w Toruniu, czy Teatr Lalka w Warszawie, zaś każdą z prezentacji scenicznych poprzedzą budujące jego publiczność materiały online prezentowane w mediach społecznościowych, natomiast zwieńczą je warsztaty twórcze dla widzów prezentowanego spektaklu, zwiększające percepcję obejrzanego widowiska oraz angażujące odbiorcę w życie teatralne miasta i regionu.

➤ **Produkcje własne a integracja i animacja lokalnego środowiska teatralnego**

Statut Teatru Małego w Tychach głosi, że celem jego funkcjonowania jest zaspokajanie potrzeb wspólnoty gminnej poprzez tworzenie i upowszechnianie kultury, zaś jako pierwszy z dziewięciu środków, za pośrednictwem których cel ten realizuje, wymienia się tworzenie autorskiego repertuaru własnego. Tylko zbudowanie wokół instytucji szerokiego i wielopokoleniowego zespołu wykonawczego, w oparciu o który realizowane będą własne produkcje, umożliwi rzeczywistą animację środowiska teatralnego. Zespół ów, w oparciu o aktualnie realizowane w kraju i zagranicą modele producenckie, rozumiany jest jako grupa wykonawców angażowanych do konkretnego projektu. Klucz doboru wykonawców powinien zakładać nie tylko oczekiwania obsadowe reżysera konkretnego widowiska, ale także nabór w formie castingu lub warsztatów aktorskich, efektem których byłoby przydzielenie roli w produkowanym spektaklu. Model ten wydaje się konieczny z uwagi na chęć rozszerzenia środowiska teatralnego miasta i umożliwienie pracy scenicznej nowym wykonawcom, ponieważ w ostatnich latach zauważyć można poruszanie się działających na tyskich scenach realizatorów w obrębie grupy kilkunastu zaledwie wykonawców, co uniemożliwia zaistnienie i sceniczny rozwój nowym aktorom, zarówno posiadającym uprawnienia zawodowe, jak i reprezentującym tzw. nurt nieprofesjonalny. Istotnym elementem tego procesu jest budowanie obsady produkowanych widowisk tak, by znajdowali się w nim zarówno aktorzy profesjonalni, jak również wykonawcy nieposiadający dyplomu zawodowego aktora. Daje to szansę doskonalenia umiejętności scenicznych oraz wymiany doświadczeń. Wymiana ta powinna jednak daleko wykraczać poza lokalne środowisko.

Produkując siłami Teatru Małego własne przedstawienia, warto budować ich obsadę wokół uznanego w kraju wykonawcy, podnoszącego poziom wykonawczy realizacji oraz umożliwiającego zdobycie przez lokalnych wykonawców doświadczeń scenicznych, na jakie nie mogliby liczyć pracując z aktorami zawodowymi działającymi lokalnie. Tego rodzaju model sprawdził się już w Tychach w produkcjach Miejskiego Centrum Kultury (w realizowanych w ramach LOGOS FEST widowiskach scenicznych udział wzięli m.in. Olga Bończyk, Grażyna Łobaszewska, Renata Przymyk, Dorota Miśkiewicz, Katarzyna Herman, czy wieloletni Dziekan Wydziału Aktorskiego Łódzkiej Szkoły Filmowej, prof. Bronisław Wrocławski). W realizowanych przez Teatr Mały produkcjach nie może zabraknąć również wielopokoleniowych realizacji rodzinnych. Udaną próbą tego rodzaju działalności była zrealizowana w grudniu 2017 roku przez Miejskie Centrum Kultury w Tychach inscenizacja *Opowieści wigilijnej* Dickensa, angażująca grupę kilkudziesięciu Tyszan, dotychczas nie posiadających bogatych doświadczeń scenicznych, w realizację profesjonalnego widowiska teatralnego.

W programie Teatru Małego regularnie, raz do roku powinno znaleźć się tego rodzaju działanie, a wśród realizowanych tytułów wymienić należy teksty ważne dla ludzi w każdym wieku, które przyciągną nie tylko bliskich i przyjaciół zaangażowanych do widowiska wykonawców, ale także publiczność darzącą sentymentem produkowane tytuły oraz ich autorów, takie np. jak: *Akademia Pana Kleksa* Jana Brzechwy, *Król Maciuś Pierwszy* Janusza Korczaka, *Piotruś Pan* J. M. Barriego, czy *W 80 dni dookoła świata* Juliusza Verne. Realizując produkcje własne, zakładać należy koprodukcje z innymi scenami dramatycznymi regionu, co daje dodatkową szansę na rozwój

sceniczny lokalnych wykonawców, jak również realizacje teatralne w ramach programów operacyjnych MKiDN prowadzonych m.in. przez Narodowe Centrum Kultury oraz Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie (takie jak: Ogólnopolski Konkurs na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej, Program PLACÓWKA, Program Teatr Polska, Program Lato w Teatrze, Konkurs im. Jana Dormana na wystawienie sztuki dla dzieci i młodzieży, konkurs Klasyka Żywa), co może zasilić budżet zadania o dodatkowe środki lub zapewnić zwrot części poniesionych kosztów produkcji. Zakładana jest również współpraca z wyższymi uczelniami teatralnymi (Akademią Teatralną im. A. Zelwerowicza w Warszawie oraz Akademią Teatralną im. S. Wyspiańskiego w Krakowie), których studenci i absolwenci mogliby realizować swoje dyplomy artystyczne na scenie Teatru Małego, dzieląc się tym samym zdobytą w toku studiów wiedzą z wykonawcami na stałe pracującymi w Tychach. Niebywale istotnym jest również docieranie z wyprodukowanymi przedstawieniami na zewnątrz, zarówno na sceny regionu, jak i kraju. W ostatnich latach wiele produkcji lokalnych grup artystycznych zostało zaprezentowanych publiczności tylko kilkakrotnie, po czym znikало z afisza. Sięgając po konkretny tekst do realizacji własnej, konieczne jest myślenie o bardzo szerokim wachlarzu jego prezentacji scenicznej, tak by poniesione koszty produkcji oraz wysiłek wykonawców przyniosły długotrwały efekt. Ponadto (co również dowodzi historia przedstawienia *Dziób w dziób* prezentowanego ponad trzydziestokrotnie, nie tylko na terenie miasta Tychy, ale także jako widowisko zapraszane przez instytucje z całego kraju, jak również finalista i laureat festiwalu teatralnych), każda prezentacja przedstawienia poza macierzystą sceną to nowe doświadczenia dla wykonawców, nie wspominając już o promocji przynoszonej miastu.

Teatr Mały w oczywisty sposób powinien stać się centrum lokalnego życia teatralnego, czego wyrazem powinna być nie tylko aktywna działalność programowa, ale również wspieranie w ramach dostępnych możliwości lokalowych, istotnych inicjatyw scenicznych zgłaszanych przez szkoły, organizacje pozarządowe oraz niezależne grupy artystyczne.

➤ **Festiwal jako wizytówki repertuarowe miasta i instytucji**

○ Tyskie Spotkania Teatralne

Przez całe dziesięciolecie stanowiły teatralną wizytówkę regionu, będąc najstarszą imprezą kulturalną w mieście. Niedawne przekierowanie wydarzenia w stronę nurtu offowego, uczyniło zeń imprezę niszową i spowodowało znaczny spadek zainteresowania ze strony publiczności. Tymczasem trend w programowaniu tego rodzaju wydarzeń zarówno w Polsce, jak i na świecie zmierza w zupełnie innym kierunku. W miastach wielkości Tychów, gdzie funkcjonuje jedna instytucja teatralna, ogólnopolski festiwal z tradycjami czyni się kilkudniowym świętem sztuki scenicznej, ukazującym teatr w całej jego różnorodności, zarówno stylistycznej, jak i repertuarowej. W całorocznym programie Teatru Małego, Tyskie Spotkania Teatralne (program zakłada powrót do tradycyjnej nazwy wydarzenia, a tym samym jej wieloletniego dorobku) stanowiąc będą centralny element, w ramach którego kumulowane będą wszystkie aktywności teatralne miasta (widowiskowe, warsztatowe, pedagogiczne, producenckie oraz impresaryjne). W każdej z edycji motywem przewodnim będzie temat sezonu, stanowiący klucz zapraszanych spektakli mistrzowskich, dających widzowi możliwość przeglądu tego, co najciekawsze na scenach polskich w minionym roku. Osobno zaś realizowana będzie część konkursowa dla teatrów niezależnych, które będą miały okazję zgłosić swoje przedstawienia wpisujące się w nurt tematyczny danej edycji, rywalizować o festiwalowe nagrody oraz wspólnie z zasiadającymi w jury festiwalu mistrzami sztuk teatru (aktorami, reżyserami,

scenografiami, dramaturgami) prezentującymi swój dorobek w części pozakonkursowej, podczas paneli dyskusyjnych i omówień konkursowych podejmować będą próbę analizy kondycji współczesnego teatru, jak również najnowszych nurtów w nim dominujących. Wydarzenie wzbogacone zostanie o wydawanie gazety festiwalowej, redagowanej przez studentów lokalnych wydziałów teatrologicznych (UJ oraz UŚ) pracujących pod opieką funkcjonującego w ogólnopolskim środowisku krytyka teatralnego. Umożliwi to zbudowanie kolejnej płaszczyzny komunikowania o dorobku festiwalu, jak również (dzięki publikowaniu redakcyjnych materiałów na portalach branżowych) sygnalizowanie o zachodzących w tyskim życiu teatralnym zjawiskach, umożliwiając ich zaistnienie w szerokiej świadomości odbiorców.

o Logos Fest – Tyski Festiwal Słowa i Tyski Festiwal Monodramu MoTyF

Realizowane przez Miejskie Centrum Kultury w Tychach festiwale przez ostatnich pięć lat ewoluowały, stając się rozpoznawalną marką na rynku lokalnym oraz docenianymi w środowisku ogólnopolskim wydarzeniami kulturotwórczymi, umożliwiającymi szeroki dialog na temat kondycji współczesnego słowa, jak również sztuki teatru jednego aktora oraz aktorstwa w ogóle. By wydarzenia te mogły się dalej rozwijać potrzebują większych możliwości lokalowych, przede wszystkim stałego dostępu do sceny oraz profesjonalnego zaplecza technicznego. Umożliwiłoby to m.in. produkowanie w ramach obu tych festiwali własnych premier we współpracy z instytucjami zewnętrznymi oraz niekwestionowanymi autorytetami środowiskowymi, dzięki czemu wydarzenia te stawałyby się wciąż bardziej rozpoznawalnymi inicjatywami twórczymi na ogólnopolskiej mapie teatralnej. Tematy kolejnych edycji obydwu wydarzeń nie będą sytuowane w nurcie stanowiącym motyw przewodni każdego z sezonów, ponieważ dotychczasowa formuła w ramach której Festiwal Sztuki Monodramu każdorazowo projektowany jest wokół mistrza sztuki aktorskiej, zaś LOGOS FEST wokół dorobku uznanego twórcy literackiego, okazała się skuteczna i wydaje się wciąż niewyczerpana. W tej sytuacji, dla dalszego twórczego rozwoju wspomnianych inicjatyw, koniecznym jest przeniesienie obu tych zadań do repertuaru Teatru Małego, wraz z zabezpieczonymi w zasobach MCK dotychczasowymi ich budżetami (odpowiednio 160 000 zł – LOGOS FEST i 90 000 zł MoTyF) oraz zapleczem archiwalno - artystycznym (fotografie, wyprodukowane w ramach poprzednich edycji widowiska wraz z ich elementami dekoracyjnymi, materiały prasowe, wydawnictwa).

Szczegółowy opis celów i zadań instytucji, z rozpisanymi procesami edukacyjnymi i promocyjnymi poszczególnych przedsięwzięć, przedstawia załączona poniżej tabela, stanowiąca pełny program pierwszego, pilotażowego programu artystycznego w ramach projektu RELACJE. Analogicznie i z tożsamą ilością procesów realizacyjnych prowadzone będą pozostałe cztery sezony. Tabela zawiera również kompleksowy opis zadań programowych Miejskiej Galerii Sztuki OBOK, która na nowo musi stać się kolebką lokalnych twórców sztuk wizualnych, a zarazem, jako oddział teatru, powinna prowadzić działalność plastyczną nawiązującą do sztuk scenicznych, angażując się w inicjatywy związane tematycznie z historią i budową scenografii teatralnej oraz kostiumu scenicznego.

Program ów zakłada również uczynienie z przestrzeni teatralnych Pasażu Kultury Andromeda centrum edukacji teatralnej regionu, zaś wszystkie realizowane w ramach tej lokalizacji działania warsztatowe zmierzać mają do osiągnięcia celu nadrzędnego instytucji, wynikającego z aktualnie realizowanej Strategii Kulturalnej Miasta Tychy, a mianowicie budowania szerokiego grona świadomych odbiorców sztuki teatralnej.

